

נושאי על האנוסה פרק אחד עשר יבמות צח.

עין משפט
גר מצוה

א ב מ"י פ"ד מהל'
איסורי ביאה הל"י יג'
טו ע"י ש"י סומן רטט
ספ"ק י:
יא ג' ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י
ספ"ק י:

(א) נשמת ל' ושי"ג,
(ב) נכס"א: לניו,
(ג) מילתא ריש פשתא בל'
(ד) צבורות לח: לעיל עו.
(ה) קדושין ע"ג: (ט) סנהדרין טו:
ע"ש (י) כס"א: לגר,

תורה אור השלם
1. ותעבבה על
פלאשיהם אשר בשר
המורים בשרם ורמת
סתיים ורמתם:
יחזקאל כג כ
2. ויהי דבר י' אל יונה
שנית לאמר: יונה ג א
3. הוא הטיב את גבול
ישראל מלבו ארץ חמת
עד ים הערב כדבר י'
אלהי ישראל אשר בגבול
ביד עבדו יונה בן אמתי
הנביא אשר מנת
החפר: מלכים ב' יד כה

גליון הש"ס
תוס' ד"ה רב נתון בר
יצחק אל על אותו מדרש
שחביא וכו'. והוא נסדר
על:

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה הו אשה
ומי שמתי להן י"ב עין
במסופי פרק העל ריש
קד' עו: (ב) תוס' ד"ה נשא
וכי' לעיל כפ"ב אמרינן
אמית:

הא איסורא איכא. מדרבנן דלא ליתי לאחילופי בישראל וקשה לרבי
אחא: הא דאמור רבנן אין אב למצרי. ואפילו היכא דליכא למימר
כקטן שנוכל דמי כגון הורמו שלם בקדושה ולידתו בקדושה דיח לו
שאר מן האם כשאר ישראל גמור ואין לו שאר מן האב: לא סימא

ע"ל עסקי נגינה. תימה דלמאי אינטרין למכתב שנית ולא שלישית
דלא אשכחן דצברה עמו שלישית ושמתא כיון שמוציאו שחורו
לקלקולם ונתנבא עליהם נחום האלקושי היינו יכולים לסבור שגם אז
נתנבא עליהן יונה וא"ת והא אשכחן דצברה עמו שלישית בעסקי
נינוה דכתיב ויאמר ה' אל יונה

מוסף רש"י

שלישית לא דברה
עמו. לפי שמעב כבוד ה'ן
ולא מעב כבוד האב
(מלכים ב' יד כה) ועי' ד"ק
(טו) כל תלמוד חכם
שמורה הלבנה ובא.
הלכה חדשה שלם שמעונה
מחלף (בבב"ב לה) אם
קודם מעשה אמרה.
הלכה חדשה שלם שמעונה
קודם מעשה ההלכה
לידו (טו) אמרה להאי
שמעונה לתלמידי בשם רבו
(ד"ק ע) וכו' לעיל
(טו) שומעין לו. בשעת
ההלכה (לעיל טו) נתון
למורה בשעת מעשה
(ד"ק ע) ועוד מעשה
(בבב"ב לה) ואם לאו
אין שומעין לו. אינו
נתון להעיל בשם רבו,
שמת מחמת מעשה הבא
מורה למטובה. מרעה
שהיו בה אשר אבד מן
אשר וישתק עכפר לדוש,
ועכשו נספר להם לטובה
(ד"ק יד כה) ההורחה
שלא בקדושה. וכל גר
שמתיל קצתן עטיל
עשוי בלא אב ואם
וקדושים דמי ואין עליו
קורבה מקום לכן ומיהו
רצון הוא דגזיר עליה בכל
האסורות לו בנינו, משום
של יאמרו הלץ מקדושה
מתורה לקדושה קלה, הלך
נשא אחרת מן האם.
שוללה קודם שמתגיה
אמה ומגיהיה עם אמה
ונשאלה זה משגבל יוציא.
לחמותו היא ולא גרע מן
נה ומדריגת שלם יאמרו
וכי' דקסבר ר' מאיר
לחמותו מן האם אסורה
לניי נה ואפילו לחות אביו
מן האם לחמות אמו מן
האב (י"ג) האם וליף לה
מעל כן ישו אש את אביו
ואת אמו, דלפיו זה לחות
אביו ואמו זה לחות אמו
דדריש לה ר"ל לקמן
ששמעין (סנהדרין טו).
מן האב קייים. דלא
לחקר איסור לחות בניי נה
אלא מן האם דכתיב
(בראשית ט) וגם אמנה
לחמותי בת אביו היא אך לא
בת אמי, אלמא בת האב
שרי' לה ונת האם לא
שרי' לה (סנהדרין טו).
אחות האב מן האם
יוציא. מדכתיב על כן ישו
אש את אביו ודרשין את
אביו לחות אביו מן האם
(טו).

ההיטו חרה לך על הקייון וגו'
ואני לא אחוס על נינוה וגו' וי"ל
דהיי לכו עסקי נינוה ניהו וי"ל
לרבי נחמן צר יתקן דלמיר שוב לא
דברה עמו קשיא וי"ל שזה היה אותו
יום וחשיב הכל נצוזה אחת:
ר"ב נחמן בר יצחק אומר ה"ק בו'.
אמר ר"י שחולק על אותו
מדרש שהביא רש"י צפירוש נביאים
(מלכים ב' יד) ויאמר ה' אל יהוא יען
אשר הטיבות וגו' ע"י יונה בן אמתי
אמר לו או שמא אינו מושב בלא
דברים שהוא לורך גדול כגון מעשה
נינוה וכו'אלו צו: נשא אחותו מן
האם יוציא. פירש בקונטרס דגורין
שמא יש לחותו שנולה אחריו שיש
בה כרת משמע שסובר דאם היתה
גם לידמו מן האם בקדושה היה מותר
באחותו של האם שנולה בזכריות
כיון דתרווייהו שלם בקדושה דהתם
ליכא למגור שמא יש לחותו שנולה
אחריו וקשה דהא לעיל כפ"ב (ד'
כז) וא"ת אמר [אפי"]
האחיין מן האם מעידים לכתחלה ומאי
שנא מעריות פי' אפי' נתגיירו ונולדו
בזכריות שייך צה קורבה ואשתי
ערוה לכל מסורה כו' משמע דאפילו
נולדו בזכריות שייך צה קורבה דאם
דבסתם גיורת מיירי ועוד בני יודן
אמתא הורמן ולידתן שלם בקדושה
היה אפי' אסר להו רב שמת (לעיל ד'
א): למינסב נשי דהדדי אללא י"ל
דטעמא דלמלא חותי לאחילופי
בישראל ואפי' בנולדו דאמת לאחילופי
יש לגזור בקורבת אס והא דנקט
הכא לידמו בקדושה לרבותא נקטיה
דלע"ג לידמו בקדושה דכתיב אמהות
דמו אפי' אסיירי דלמלא חותי לאחילופי
בישראל וריצ"א פי' דלהכי נקט
הורמו שלם בקדושה דאי בקדושה הרי
הוא בישראל גמור ומותר באחותו
שנולה דהיינו נכריות כיון דלוח
ציה דד נכריות כלל ולא שייך צה שמא
יאמרו אי נמי משום הכי נקט הורמו
שלם בקדושה ולידתו בקדושה דפסיקא
ליה מילתא שאז איירי זין נולדה
לפניו בזכריות זין נולדה אחריו
בקדושה וה"ר חיים פירש דדוקא
נקט ולידתו בקדושה דלוח מן האב
יקיים שלם ראה עלמנו בזכריות וליכא
למימר ציה שמא יאמרו בלאו מקדושה
חמורה לקדושה קלה אללא אס גס לידה
שלם בקדושה אפי' מן האב יוציא
דכיון שראה עלמנו בזכריות אחי למימר
בלאו מקדושה חמורה כו' דהא שמעין
לרבי מאיר דהכא בירושלמי ובבראשית
רבה דאסר זין נה באחותו זין מן האב

הא איסורא איכא ה"ה דאפילו איסורא נמי
ליכא (א) ואידי דבעי למיתני סיפא אבל
חייבין תנא נמי רישא אין חייבין אמר רבא
הא דאמור רבנן אין אב למצרי"י לא תימא
משום דשמופי בזמה דלא ידע אבל ידע
חיישינן אלא אפילו דידע נמי לא חיישינן
דהא שני אחין תאומים דטפה אחת היה
ונחלקה לשתיים וקתני סיפא לא חולצין
ולא מייבמין ש"מ אפקורי אפקריה רחמנא
לזרעיה דכתיב יבשר המורים בשרם וזרמת
סוסים ורמתם ת"ש דאמר רבי יוסי מעשה
בניפטיים הגר שונשא אשת אחיו מאמו
ובא מעשה לפני חכמים ואמרו אין אישות
לגר ואלא גר דקדיש ה"ג לא תפסי בה
קדושין אלא אימא אין איסור אשת אח לגר
מאי לאו דנסבא אח כשהוא גר לא דנסבא
כשהוא עובד כוכבים כשהוא עובד
כוכבים מאי למימרא מהו דתימא ליגזור
כשהוא עובד כוכבים אמו כשהוא גר קמ"ל
ת"ש דאמר בן יאסיין כשהלכתי לברכי
הים מצאתי גר אחד שונשא אשת אחיו
מאמו אמרתי לו בני מי הרשך אמר לי
הרי אשה ושבעה בניה על ספסל זה ישב
ר' עקיבא ואמר שני דברים גר נושא אשת
אחיו מאמו ואמר ויהי דבר ה' אל יונה
שנית לאמר (ב) שנית דברה עמו שכינה
שלישית לא דברה עמו שכינה קתני מיתה
גר נושא אשת אחיו מאמו מאי לאו דנסבא
אחיו כשהוא גר לא דנסבא כשהוא עובד
כוכבים מאי למימרא מהו דתימא נגזור
כשהוא עובד כוכבים אמו כשהוא גר קמ"ל
ומי מהימן והאמר ר' אבא אמר רב הונא
אמר רב כל (ג) תלמוד חכם שמורה הלכה
ובא אם קודם מעשה אמרה שומעין לו ואם
לאו אין שומעין לו איבעית אימא מורה
ובא היה ואיבעית אימא משום דקאמר
הרי אשה ושבעה בניה ואיבעית אימא
שאני הכא דקאמר מעשה אחרינא בהדה
אמר מר ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר
שנית דברה עמו שכינה שלישית לא
דברה עמו והא כתיב (ד) הוא השיב [את] גבול
ישראל מלבא חמת עד ים הערבה כדבר
ה' אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי
הנביא אמר רבינא על עסקי נגינה קאמר
רב נחמן בר יצחק אמר הכי קאמר כדבר
הנביא בשם שנהפך לנינוה מרעה לטובה כך בימי ירבעם בן יואש
נהפך להם לישראל מרעה לטובה ת"ש (ה) גר שהיה לידתו בקדושה
והורתו שלא בקדושה יש לו שאר האם ואין לו שאר האב כיצד: נשא
אחותו מן האם יוציא מן האב יקיים אחות האב מן האם יוציא
מן

רב נחמן בר יצחק אמר הכי קאמר כדבר
הנביא בשם שנהפך לנינוה מרעה לטובה כך בימי ירבעם בן יואש
נהפך להם לישראל מרעה לטובה ת"ש (ה) גר שהיה לידתו בקדושה
והורתו שלא בקדושה יש לו שאר האם ואין לו שאר האב כיצד: נשא
אחותו מן האם יוציא מן האב יקיים אחות האב מן האם יוציא
מן

זין מן האם דריש על כן יעזב איש את אביו ואת אמו (בראשית ב') בסמוך לו מאביו בסמוך לו מאמו ומיהו נראה לר"י דהך ברייתא פליגא
אירושלמי ובבראשית רבה דהא משמע דכ"ע מוקי קרא לחמות אב ואחות אס והיינו כרצונן דהתם ועוד דטעמא דלוחות אב מן האם
יוציא משמע כפ' ד' מיתום (סנהדרין טו). דהוי משום שמא יאמרו בלאו דלילו טעמא דאחילופי ליתיה הכא בקורבת אב אי"כ משמע דהנאי גר
לידתו בקדושה שייך שפיר טעמא שמא יאמרו אפי' שלם ראה עלמנו שעה אחת בזכריות וזה דוחק לומר דלוחות אב מן האם לא קאי אגר
דריש אללא מיירי בלידתו שלם בקדושה כי היכי דלא קאי נמי סיפא דקתני נשא אשה ובתה ארישא כפ"ב בקונט' דהכא משמע דקאי אגר
דריש: אחרת האב מן האם יוציא. פי' בקונט' דגורין משום אחותו מן האם ואין נראה דזהילא משמע דפרק ד' מיתום (ג"ו) אס
דטעמא משום שמא יאמרו דמוקי התם הך ברייתא כו' אליעזר דדריש את אביו זו אחות אביו ואם כן מיתסרל בזכריות:
אשת